

Tonava kaunoinen

(An der schönen blauen Donau)

Suom. R. R. RYYNÄNEN

I

JOHANN STRAUSS, Op. 314

SOPRAANO
ALTO

TENORI
BASSO

pp

sä kau- noi-nen, sä laak- so- jen,

p To-na-va, oi sä kaut- ta käyt, oot

oot tyy- ni nfin, oi ar- mas Wien,

tyy- ni sä niin, sua ter-veh-tii Wien, sun

f se kim- mel- tää *ff* se yh- dis- tää, ja

ho-pe- a- vuos' ja maa- han maan *ff*

rie-mus-ta ar- mail-la ran- noil-las' syöm-met syl-käh-tää. Häi-pyy

Schwarzwald näin, rien-nät mer-ta päin, siu-naat ret-ken jo-ka het-ken, löy-dät
vuo-ri-l-taan huu-taa in-nois-saan: Ter-ve- sul-le, toi-vo-tul-le! Vuo-ret

mat-kal-las' mon-ta veik-ko-as. 1. ki- liit- to-hon! Sun neu-vo-s on. Kan- sa
huip-pun-sa huo-men-boh-tees-sa nä-kee, kun ne kei-nuu aal-loil- la. la

f *p* *1.* *2. mf*

II

Ah- ti aal- lois-taan on sul- le tie- to- jaan niin
am-moin kai- ku-neet on lau- lun sä- ve- leet ja

mf Ja Ah- ti aal- lois-taan on sul- le tie- to- jaan niin
Sull' am- moin kai- ku-neet on lau- lun sä- ve- leet, ja

kau- an hyrs- ki- nyt — kuin yl- lās on tai- vas siin- tä- nyt. Sull' Seis!
ai- ka, uu- si tää — ne kirkkaimmin soin- nuin hel- kyt- tää.

kau- an kau- an hyrs ki nyt.
ai- ka ai- ka uu- si tää

Oi, su- a lem- pi- vi Wien, nyt mal- ta vii- väh- tää, jos min - ne käyt, yks' on vain

Wien, et mis- sään tois- ta nää. Nyt rie- mun- rin- ta saa, sun tai- kas'
f Nyt rie- mun rin- ta saa, sun

ten- ho- aa, — se kyl- vön kau- niin tuo, — mi maallemme us- kon meis- sä luo.
tai- kas' ten- ho- aa, se kyl- vön kau- niin tuo, se tuo *ff*

III

On vel- jes' Rein, ion- ka ran- noil- la on ain' kas- va- nut vii- ni voit- ta- ma- ton,
syy- tä ei sul- ja kar- sa- u- den sun suo- nis- sas om- pi sju- na- us sen,

siell' öin — päi- vin hor- ju- ma- ton ja vank- ka vah- ti on. — Mutt' maa.
ja siis — var- man tur- van- sa saa myös ar- mas syn- nyin- maa.